Etapa a 10-a: PRIMELE CLASATE ÎNVINSE ÎN DEPLASARE

Decepție la poarta Științei Craiova. Avantajul de un gol a fost anihilat de Soo (Steaua) și portarul Vasilescu va trimite mingea la centrul terenului

Un K.O. tehnic la Făgăraș care a redeclanșat drama „stegarilor" brașoveni, o nouă înfrîngere a liderului în citadela minerilor, un nesperat rezultat de egalitate înregistrat de ieșeni la Timișoara, o victorie reconfortantă a unei echipe a cărei tentativă țintește restabilirea echilibrului pierdut (Steaua), o tradiție întreruptă pe malul mării, iată, punctate pe scurt, elementele cele mai semnificative oferite de etapa a 10-a a campionatului.

Exceptînd „neprevăzutul", etapa, în ansamblul ei, se încadrează pe linia a ceea ce numim, de regulă – **etapa gazdelor.** În ciuda acestei constatări generale obișnuite, actul 10 al campionatului a adus după sine, totuși, ineditul :**complicarea poziției celor două echipe fruntașe – Progresul și Știința Craiova.** Actuala configurație a clasamentului anunță astfel furtuna, datorită regrupării ce a avut loc la partea lui superioară.

Cu alte cuvinte, viitoarele etape ne rezervă o pasionantă și spectaculoasă cursă de urmărire la care iau parte nu mai puțin de 6 protagoniste.

Așadar, stare de alarmă ! Atît în fruntea clasamentului, cît și la periferie unde un alt număr de 6 echipe vor lupta pentru a evita cu ...cîteva luni mai devreme, neplăcutele locuri rezervate categoriei secunde.

PLOIEȘTI

METAMORFOZĂ NEDORITĂ

Petrolul n-a avut probleme în cîștigarea meciului cu Dinamo Pitești. Sau — mai exact — a avut una singură, pe care și-au ridicat-o ploieștenii singuri : aceea de a găsi poarta, de a-l obliga pe Coman să plece steagul măcar o dată. Consemnăm astfel, **ineficacitatea atacului campionilor** *în care reintrarea lui Badea s-a făcut simțită sub toate aspectele, mai puțin cel al concretizării, chiar dacă Badea a fost autorul unicului gol al partidei. În legătură cu echipa ploieșteană, cam atît despre meciul din etapa a X-a.*

Ceea ce vrem să subliniem însă în principal, legată de această partidă este „figura" sub așteptări pe care au făcut-o oaspeții sub aspectul FELULUI CUM AU ABORDAT PARTIDA. **Dinamo Pitești a intrat pe teren cu obiectivul cert al apărării.** *ACEEAȘI ECHIPA CARE A JUCAT OFENSIV ÎN FAȚA LUI TOULOUSE, CULEGÎND DIN PLIN ROADELE ACESTUI SPIRIT DE A ABORDA JOCUL, A FOST DUMINICĂ DE NERECUNOSCUT. PITEȘTENII S-AU APĂRAT STRICT, au căutat „să închidă jocul", adoptînd o așezare cu C. Radu retras și mizînd în atac doar pe acțiuni SPORADICE, întreprinse de Naghi, Eftimie și C. Ionescu. Noi credem că dinamoviștii piteșteni au greșit de două ori :*

— mai întîi, pentru că **față de prestigiul cîștigat de echipa lor s-au pretat la o tactică eminamente defensivă, caracteristică echipelor slabe** *care joacă în deplasare. Ceea ce nu e cazul cu echipa lui Ștefan Vasile...*

— în al doilea rînd, pentru că — după părerea noastră — **în condițiile concrete, ale jocului în speță — ei ar fi putut obține un rezultat mai bun dacă ar fi atacat mai hotărît.** *Apărarea Petrolului n-a fost atît de puternică, încît să le taie oaspeților orice speranță... S-a văzut chiar, în minutele cînd piteștenii au atacat mai hotărît după primirea golului, că un gol în poarta lui Mihai Ionescu n-ar fi fost de loc exclus.*

Dinamo Pitești are o echipă bună, omogenă, tînără. De ce, atunci să nu joace totdeauna așa cum poate, așa cum e croită și cum îi stă bine ?

Radu UDREANU

BUCUREȘTI

AU DECIS MATURITATEA ȘI TEHNICITATEA

În aprecierea mai justă — a meciului Steaua—Știința și a rezultatului său, vom pleca de la condițiile speciale de joc (ploaie, teren alunecos) pentru că de aici pornesc în bună măsură explicațiile scorului de 4—1, cu care bucureștenii au întrerupt „pasa neagră" în care se află de o bună bucată de vreme.

Starea terenului, ca aceea de duminică, pretinde din partea unei echipe o judicioasă dozare a efortului și o adaptare rapidă a jocului la condițiile date. Steaua a reușit aceste lucruri, deși prezenta o formație remaniată (antrenorii I. Savu și Șt. Onisie au renunțat la Sorin Avram, Voinea, D. Popescu, Petescu, Suciu etc.), într-o formulă inspirată de îmbinare a elementului consacrat cu cel tînăr, dar dornic să stea cît mai rar pe „banca rezervelor". Și experiența a dat rezultate în acest meci. Echipa a fost ECHIPĂ și **a cîștigat în vitalitate și eficacitate,** *calități care au fost mai bine puse în valoare de maturitatea și tehnicitatea formației, ceea ce a și decis soarta partidei, în condițiile în care s-a disputat. Bucureștenii au menținut un ritm uniform, dar destul de ridicat. Fără să forțeze, ei au „culcat" cu regularitate balonul, mai ales în repriza a doua, făcîndu-l să circule cursiv. În felul acesta, militarii au realizat și un scop tactic (și-au economisit forțele proprii și — în schimb — au „măcinat" rezistența adversarilor, dereglîndu-le mecanismul de joc) și unul spectacular (acțiuni plăcute ochiului și o eficacitate excelent servită, mai ales de Soo).*

Ne oprim aici cu aceste scurte aprecieri la adresa echipei Steaua, știind cît de capricioase sînt formațiile noastre... Totuși, trebuie să subliniem faptul că în jocul de duminică al echipei Steaua am văzut un început de reviriment în jocul de ansamblu și în acțiunile de poartă.

Cît privește pe Știința Craiova, aceasta a dovedit

Pavel GAVRILESCU

(Continuare în pag. 8)

PETROȘENI

CÎND „PACHETUL" SE DESFACE !

La Petroșeni tendința Jiului de a „deschide jocul" s-a izbit de opoziția îndîrjită a Progresului, un prim rezultat fiind numărul mare de faulturi de ambele părți ca și nenumăratele întreruperi de joc. Evident a fost și faptul că echipa minerilor își punea singură bețe în roate. O bună parte din meci, înaintarea Jiului — arma numărul 1 a acestei echipe — a lăsat impresia unui pachet prea strîns legat cu nodurile unei greșite orientări tactice.

Mingile recuperate în propriul teren (și Progresul oferea dese asemenea prilejuri printr-un atac firav lăsat pe seama lui Oaidă și Țărălungă și care a expediat pe poartă în prima repriză, în afara golului, un singur șut) erau catapultate înainte, pe centru, acolo unde munceau fără spor Casandra, Libardi și Martinovici. În această luptă oarbă, licăreau din cînd în cînd cursele lui Peronescu, care, învăluind sau traversînd în diagonală apărarea Progresului, încerca să facă pîrtie. Dintr-o asemenea acțiune, Jiul a și deschis scorul în min. 18.

Și înaintașii Jiului, auto-blocați, dominau steril după înscrierea golului. Văzînd că *nu se pot* descurca (nu însă și *de ce!)* în fața celor două linii de apărare adverse, minerii au cedat inițiativa. Progresul nu s-a lăsat mult invitat și tendinței vădite de a domoli tempo-ul impus de adversari, i-a adăugat mai multă consistență atacului, trimițîndu-l înainte și pe Mateianu, ceea ce produce golul egalării.

Pauza nu aduce limpezirea acțiunilor minerilor (nesprijinite nici de linia mediană, lentă și neinspirată în acest meci). În prima parte a reprizei a doua, adversarii se „servau" reciproc cu mingi, mutînd doar perimetrul acțiunilor. Iată un exemplu : în min. 60 mingea a parcurs traiectoria Dan—Ad. Constantinescu — Toia, apoi iar la Ad. Constantinescu și de la acesta în aut.

Și atunci, cînd ruleta meciului părea a se învîrti în gol, mulțumind parcă pe toți, iar „bancarii" se pregăteau să rostească : „Nimic nu mai cade" (știind că Jiul miza mereu pe atacuri stereotipe), iată că minerii au un moment de inspirație : Martinovici, atrăgînd pe dreapta apărătorii Progresului, a fentat scurt și l-a deschis „printre" pe Libardi venit *din urma* lui Ad. Constantinescu, pe extrema stîngă. (DECI N-A FOST OFSAID !). Un sprint scurt, un șut plasat la colț și mingea se rostogolește „în cîștigător", consfințind a doua înfrîngere, consecutivă, a liderului.

Doar barele au salvat în ultimele 5 minute buturile apărate de Matache la șuturile puternice ale lui Peronescu și Martinovici. Ce e drept însă și Progresul putea schimba scorul, dar un gol marcat de Oaidă (la scorul de 1—1) a fost anulat *la semnalizarea greșită a tușierului Al. Cornel (nici după meci acesta nu reușise să găsească o explicație, oscilînd între ofsaid și fault, amîndouă imaginare).* Iar Mateianu a ratat egalarea din cea mai sigură ocazie a echipei sale, trăgînd în portar de la 3 metri !

O concluzie pentru Jiul : pentru această echipă de elan și cu tendințe pozitive spre joc ofensiv, a sosit timpul să-și reconsidere tactica „înainte băieți !", pentru că epoca debutului s-a sfîrșit.

P. SLAVESCU

CONSTANȚA

GOL CONTESTAT, DAR PERFECT VALABIL

După ce meciul luase sfîrșit, în timp ce 20 de jucători se îndreptau spre vestiare, doi au mai rămas un minut în mijlocul terenului mulțumind publicului și... aplaudîndu-l pentru maniera însuflețită în care acesta a știut să-și încurajeze echipa de-a lungul tuturor celor 90 de minute. Erau Pleșa și Manolache, autorii golurilor Farului și coautori, cu o contribuție hotărîtoare, la întreaga comportare de nivel bun realizată de formația lor. A fost un gest spontan și justificat pentru că, exceptînd cîteva cazuri de nesportivitate datorate unor elemente izolate din rîndul spectatorilor, publicul constănțean poate fi considerat și el coautor la mult așteptata victorie a echipei sale asupra formației bucureștene. Din acest punct de vedere, spectatorii locali au dat un bun exemplu. Și de astă-dată însă, dragostea mare a publicului pentru formația preferată a reușit, totuși, din păcate, să-i transforme, timp de cîteva minute, obiectivitatea în opusul acesteia.

Fenomenul s-a declanșat ca urmare a golului înscris de bucureșteni. Toți spectatorii, indiferent de locul pe care-l ocupau în tribune, au fost surprinși de o situație neconformă cu dorința lor, cu atît mai neplăcută cu cît, survenită cam prea devreme, avea darul să taie elanul cu care fotbaliștii constănțeni începuseră partida. Din acest motiv, decizia de acordare a golului luată de arbitrul Adrian Marovei a fost imediat dezaprobată violent din tribune și cred că numai atitudinea disciplinată a fotbaliștilor de la Farul, manifestată în aceste momente ceva mai dificile, a reușit să readucă atmosfera la normal.

Poate că împrejurările înscrierii

N. SORESCU

(Continuare în pag. 8)

BUCUREȘTI

DUMITRIU ? DA ! DAR, MAI ALES, IONESCU...

Suporterii rapidiști nu pot fi mulțumiți de jocul echipei lor deoarece în meciul cu Universitatea formația, în ansamblul ei, nu a funcționat corespunzător. Ba mai mult, spectatorii nu au fost lipsiți de emoții, după ce Dan Coe a înscris în propria-i poartă. Studenților clujeni nu le-a lipsit mult să se întoarcă cu un punct în orașul de pe malul Someșului. Singurul care „s-a opus" acestei dorințe a fost... înaintașul central Adam, care, în min. 87, față-n față cu portarul rapidist, a șutat mult lateral. Rapid a cîștigat, totuși, și aceasta datorită celor două goluri înscrise de Dumitriu, care, alături de Ionescu., s-a detașat de restul colegilor. Firește, Dumitriu are un mare merit, căci cel care duce echipa la victorie, înscriind goluri este întotdeauna mai apreciat și numele lui va fi rostit de mult mai multe ori decît al aceluia care a creat faza. Nu putem trece însă cu vederea contribuția lui Ionescu la înscrierea celor două goluri, el fiind omul care l-a căutat în permanență pe Dumitriu, uitînd parcă de faptul că încă e lider în clasamentul golgeterilor. Ionescu a muncit foarte mult pentru victorie, a alergat neobosit, s-a demarcat în permanență și a pasat decisiv chiar în situații din care ar fi putut șuta și el. Pentru a întări cele spuse, vom descrie o fază din repriza secundă. Greavu a pornit cu o minge la atac, ca o veritabilă extremă, uitînd de adversarul lui direct, Marcu. Jucătorii de la Universitatea au sesizat situația și contraatacînd l-au lansat în adîncime pe Marcu. Ion Ionescu venit însă în sprijinul apărării a interceptat pasa. În acel moment el se găsea în postura de fundaș stînga!

La sfîrșitul meciului, în timp ce jucătorii plecau la vestiare, antrenorul V. Stănescu s-a îndreptat spre

Gh. NICOARĂ

(Continuare în pag. 8)

CADOURI ȘI ANIVERSĂRI...

Sîmbătă 5 noiembrie, **Dumitriu II** a împlinit 24 de ani. În meciul Rapid – Universitatea, Dan a înscris în proprie poartă.

Dumitriu II : Bine, Dane, așa mă sărbătorești ? !...
desen de NEAGU RĂDULESCU